

Reisverslag: Ardèche - juni 2002

09 juni:

08.30 uur, vertrek in Geel richting Grospierres in de Ardeche. De GPS loodst ons prima via de 'Autoroute du Soleil' (E25) naar Luxemburg, waar de eerste tussenstop plaats vindt. Tanken, plassen, eten en hop we kunnen weer verder. Zo'n 200 km verder wordt de kant nog eens op gezocht om een uiltje te vangen. 45 Minuten later, alle uilen zijn inmiddels uit het omgezaagde bos verdreven(!), vatten we de rest van onze reis aan om uiteindelijk om 18.30 uur in ons logement 'Tour'n'Sol' in Grospierres te arriveren. Knap ding zo'n GPS, deze keer geen meter verkeerd gereden!

10 juni:

een stralend zonnetje drijft ons om 9.00 uur uit bed, richting terras en ontbijttafel. Dit weer hadden we gisteren avond niet meer verwacht. Prachtig, deze dag kan alvast niet meer stuk. Na het ontbijt wordt eerst de FireBlade aan de overkant naar de moto-wash gebracht. Na 3 weken verdiende hij dit sopje wel. Om 11.30 uur zijn we dan eindelijk zover dat we een eerste korte verkenning in de omgeving kunnen beginnen. Onze eerste uitstap brengt ons naar de 'Aquarium Tropical des Cevennes' in Saint-Jean-du-Gard, zo'n 71 km van Grospierres gelegen. Via de D111, D104 en D904 gaat het eerst richting zuiden, naar Alès. Hier steken we de 'Gardon' over, om hem onmiddellijk achter ons te laten (D60) terwijl wij de bergen intrekken richting St.-Jean-du-Pin en Généragues. Vanaf hier sluiten we ons terug aan bij de 'Gardon', om hem via een subliem slingerend baantje (D50), te blijven volgen tot Saint-Jean-du-Gard. Vanaf het centrum van Saint-Jean-du-Gard is het aquarium snel gevonden. Na ons bezoek kunnen we in de bijhorende cafetaria terecht voor een Perrier en een wafel. Alvorens de terugtocht aan te vatten, vullen we eerst onze reserves vitaminen D aan met een nieuwe, verse voorraad. Om 15.40 uur wordt de motor terug opgetuigd en keren wij terug naar Grospierres.

ervaring: op de motor, onder een stralende hemel, is de afleesbaarheid van een GPS al heel wat minder dan in de auto, navigeren in de Ardeche blijft zo toch nog voor de geoefende rijder!

11 juni:

9.00 uur, de zon en de vogeltjes fluiten ons wakker. Na een verkwikkend ontbijt kunnen we weerom op weg. Vandaag is de 'Corniche des Cévennes' aan de beurt. We verlaten Grospierrres in de richting van Alés, maar we verlaten dit maal de D104 ter hoogte van St-Brès. Langsheen de 'Cèze' volgen we de D51 naar Villefort. We passeren achtereenvolgens de schilderachtige kastelen van Aujac en Brésis. Aan het (stuw)meer van Villefort wordt een eerste koffie genuttigd. Vandaar gaat het verder langs het sprookjesachtige kasteel van Champ naar de 'Col de Tribes' (D901). In Bagnols-les-Bains wordt de Fireblade van nieuw levensvocht voorzien, en met een gerust hart gaat het verder naar Mende. We laten de 'Lot' achter ons en via de N88 en N106 passeren we de 'Col de Montmirat' en zetten koers naar Florac. De plaatselijke crèperie, op de 'place de mairie' zorgt voor een opkikkertje en wij kunnen eindelijk het doel van onze trip aanvatten, de 'Corniche des Cévennes' (D9 en D260). Deze voert ons via de D9 en de D260 tot Saint-Jean-du-Gard, waar op het dorpsplein onder de platanen genoten wordt van een ijsje of een koffie. Hierna wordt het laatste luik van deze trip aan gevat. Via de D160 gaat het nu naar tot even voor La Baume waar we links de D632 opdraaien. Langs korte, stijle haarspeldbochten kruipen we langsom hoger, tot zelfs de GPS er letterlijk het noorden bij verliest. Via de 'Col de Soustelle' en de zeer smalle D383 zetten we dan toch nog koers naar La Grande-Combe om uiteindelijk via de D126, D59 en D162 Le Buis te bereiken. Van daaruit dalen we opnieuw via de D130 naar de D104, even buiten St-Paul-le-Jeune, om een kwartiertje later weer veilig de parking van 'Tour'n'Sol' op te draaien. 't Is ondertussen 19.15 uur geworden en na een korte opfrissing zullen we ons nog een beetje moeten reppen om samen met de andere gasten de avondmaaltijd te kunnen nuttigen. Nog even de fotos van de dag bekijken, het reisverslag aanvullen en om 23.30 uur eindelijk onder de wol. 't Zal weer vroeg dag zijn morgen.

ervaring: ook een GPS raakt af en toe het noorden kwijt, reken er niet op dat jij het dan nog zal terug vinden. (PS: hij dus wél, en daarom betaal je er ook zoveel voor!)

12 juni:

voor het eerst deze vakantie slaan we er in om ruim een half uur vroeger aan de ontbijttafel te verschijnen. Uiteindelijk blijkt dat dit enkel dient om langer met de burens te blijven keuvelen. Uiteindelijk duurt het nog tot 11.00 uur eer

we vertrekken voor de 162 km naar de 'Safari de Péaugres', een dierenpark in de Ardèche. Voor een toegangsprijs van € 15.- per persoon (ouder dan 13) kan je zowel het voet- als het auto-park doen. Voor nog eens € 6.- extra zijn ze zelfs bereid ons een auto te lenen, motoren of voetgangers zijn in het autopark immers niet loslopend toegelaten (waarschijnlijk om de loslopende bruine beren niet te veel de stuipen op het lijf te jagen). Ruim 3 uur en 50 (jawel vijftig!) fotos later staan we terug aan de Fireblade om de 162 km terugweg aan te vatten.

ervaring: 50 fotos op 3 uur dierpark, wat moet dat in Kenya dan worden?

13 juni:

8.30 uur zijn we reeds present aan de onbijttafel. Na het eten en het nakaarten, of misschien al voor-kaarten, trekken we naar het plaatselijk postkantoor om de obligate voorraad postzegels in te slaan. In de wetenschap dat we het thuisfront kond kunnen doen van onze exploten, kunnen we rond 11.00 uur onze dagtrip aanvatten. Vandaag is de 'Gorges de Chassezac' aan de beurt. We vertrekken direct achter 'Tour'n'Sol' en zetten via de D208 en D4 koers naar Largentière. Van daaruit gaat het verder via Valgorge, tevens onze eerste pitstop van de dag, waarna we verder klimmen over de 'Col de Meyrand'. Net als in oktober weet deze pas ons weer te bekoren met zijn overweldigende kleurenpracht. Eens de 'Col du Pendu' gepasseerd, is het tijd om een snackje te nuttigen. Via de N102 gaat het nu naar de D906, om via Langogne en La Bastide-Puylaurent naar de abdij van Notre Dame des Neiges af te zakken. Na het offeren van een kaarsje, verwachten wij weer het een en het ander van ons lief vrouwke. Via de D906 kunnen we nu eindelijk op zoek gaan naar de 'Chassezac', die we ook tegen komen ter hoogte van Prévenchères. Na de derde strook 'gravillons' zetten we terug voet aan de grond aan de 'belvedere du Chassezac'. Twee fotos later krijgen we hier het bezoek van Dirk en Chris, en we besluiten de rest van de trip samen te rijden. Na nog een frisdrankje aan het 'Lac de Villefort' en een rondje voor de plaatselijk middenstand van les Vans, trekken we via Casteljau en Chandolas terug naar ons logement in Grospierres.

Dagtemperaturen die de 30°C vlot overschrijden, zetten ons aan om nog snel voor het avondeten een duik te nemen in het zwembad. Na het eten wordt er nog tijd vrijgemaakt voor het reinigen van de helmen, ons Jantje zweet immers nogal gemakkelijk, het schrijven van de nodige kaartjes naar de thuisblijvers en het bijwerken van ons dagboek.

ervaring: die prachtige wegen van de Ardeche zijn er niet zomaar gekomen, ze worden gegoten met asfalt, bestrooid met een dikke laag 'gravillons' en motorrijders zoals jij en ik mogen dat dan gratis komen vastrijden. De blijvende sporen aan uw trots zijn gratis!

14 juni:

We beginnen al terug wat te slabbakken, het is al terug 9.00 uur (en 1-0 in België - Rusland) vooralleer we aan het ontbijt verschijnen. Kan echter geen kwaad, vandaag staat een kortere trip op het programma, 210 km naar het aquarium van Bedarrides en de roofvogel demonstratie in Beaucaire. Na het posten van de kaartjes, het is ondertussen 10.15 uur gepasseerd, wordt er getankt en vertrokken richting Bedarrides. De weg voert ons door Grospierres verder de bergen in. De GPS stuurt ons feilloos voorbij enkele landerijen, en nog steeds lijkt er geen vuiltje aan de lucht. Asfalt verandert in zandpad, zandpad wordt karrespoor, karrespoor wordt off-road piste! Wanneer we denken alles gehad te hebben besluiten we onze off-road prestatie op foto vast te leggen. Uiteindelijk zal blijken dat dit slechts het begin was. Boven op de 'Col de Cize' ('t mag geen naam hebben) beseffen we dat terugkeren niet meer mogelijk is, te veel, te grote en te scherpe stenen, putten, sporen. Kortom, het ideale speelterrein voor een beginnend trial-rijder. In de afdaling naar Barjac beslist Marijke als eerste om verder te voet te gaan, de zitplaats biedt gewoonweg geen houvast meer! Iets later is Jan het met haar eens, doch hij stapt af zonder eerst de Fireblade te stoppen. Het resultaat laat zich raden. Spijtig genoeg zijn we beiden zo verbouwereerd, dat we vergeten onze zekere winst op een Pulitzer, vast te leggen! Twee uur, zeven kilometer en een "dag-merrie" later zijn we terug in de bewoonde wereld, een deuk en een dijk van een ervaring rijker, misschien een illusie armer. Water en een ijsje smaakten zeker nooit beter! We beslissen om vissen en vogels maar eens op een latere datum te verrassen met een bezoekje, en brengen de rest van de dag door naast het zwembad. Rond 17.00 uur geven we toch nog wat zin aan een bijna verloren dag door via Saint Remèze en zijn 'Lavendel museum' naar Casteljau te rijden en eens te gaan eten bij 'Vincent & Michele'. Terug thuis gekomen staan er 130 km meer op de teller, en waarschijnlijk zijn een paar sprongen van de ene naar de andere kei daar nog niet eens bijgeteld.

ervaring: bij het digitaliseren van kaarten kunnen slordige mensen kleine fouten maken met imposante gevolgen, een off-road piste als weg benoemen kan al aardig tellen als misser. Anderzijds, de Fireblade is zo ongelooflijk

goed dat een niet-ervaren off-road rijder, hem eigenlijk nog redelijk deftig over een piste krijgt, met slechts kleinere krassen op het kuipwerk en deuken in de uitlaatbochten als penalty. Dankuwel meneer Baba (geestelijk vader van de Blade), dankuwel Honda-park in Balen, voor de 3 uur off-road cursus (M&T Actief - februari 2002) die erger met zekerheid hebben voorkomen!

ervaring - bis: de wereld rond op een Fireblade ligt na vandaag al veel beter binnen bereik van gewone stervelingen.

15 juni:

vandaag trekken we, op herhaling, naar de 'Gorges du Tarn', een prachtige kloof ten zuiden van het 'Parc National des Cévennes'. via Gorge du Joint, fantastisch weer, Gorge du Tarn biedt alles wat we verwachtten.

16 juni:

tweede poging voor 'Bédarrides - Beaucaire. Dit maal via Vallon-Pont-d'Arc, over Barjac door de 'Gorge de Ceze'. Vervolgens gaat het verder via de N7 over Orange in de richting van Avignon. In Mornas maken we gebruik van de feestelijkheden om een snelle hap mee te nemen. Het Aquarium Tropical blijkt niet meer te zijn dan een winkel die advies geeft over de aanleg/inrichting van tropische aquariums. Dus zetten we onmiddellijk koers naar Beaucaire. Het spektakel, 'Les Aigles de Beaucaire' is nog steeds even indrukwekkend als we ons herinnerden. Spijtig begeven de batterijen van ons foto toestel het, en blijkt de reserve set evenmin parraat. 's Avonds hadden we bij 'La Chapoulière' gereserveerd om bij een gezellig etentje nog wat na te praten. Het napraten beheersen we al, nu nog op tijd gaan slapen, toch bedankt Dirk en Chris voor de gezellige avonden.

ervaring: oplaadbare batterijen deugen niet als reserve set!

17 juni:

7.30 uur opstaan! We hebben immers met Dirk & Chris afgesproken om samen de Mont Ventoux te gaan bekijken. Via Vallon Pont d'Arc doorkruisen we eerst en vooral de Gorges de l'Ardèche. Met recht en rede een toeristische trekpleister van formaat. Half juni echter valt die toeristische stormloop best mee! Na enkele stopbeurten voor film- en foto-sessies,

hebben we de Gorges wel gezien. De hoogste tijd om richting Vaison la Romaine, aan de voet van de Ventoux te rijden. De GPS stuurt ons nog maar eens ergens heen waar de weg met zekerheid tot niets zal leiden. Gelukkig hebben we onze (klassieke) kaarten van vorig jaar nog bij en al met al vinden we nog redelijk gemakkelijk onze weg terug. Tijdens de beklimming stoppen we ter hoogte van 'de chalet' voor enkele fotos en een drankje. We laten ons Chrisje er, tot het uiterste gespannen op het puntje van haar stoel, genieten van de laatste minuten van de Rode Duivels in Japan. Verder naar de top ontdekken we nog twee gecamoufleerde BMW's (de latere Z4 en de nieuwe 5-serie). De testrijder van dienst krijgt haast een beroerte wanneer hij onze camera ontdekt. Gelukkig voor hem is de camera uitgeleend en was het mij niet duidelijk dat ik spionage opnames mocht mixen tussen de vakantie herinneringen van Dirk en Chris. Na een demo 'bergrijden voor gevorderden' (terug te vinden in Dirk's filmarchief) en de aankoop van een kilo 'vuil' snoepkes vatten we de terugtocht aan. We dalen eerst naar ... alwaar we wegens de hitte genoopt worden om even te stoppen voor een ijsje! Gezien het reeds ver gevorderde tijdstip, zullen we de terugweg moeten inkorten, wij moeten immers vandaag onze koffers nog pakken! Daar mensen tijdens een godganse dag samen toeren geen gelegenheid schijnen te krijgen om bij te praten, beslissen we om het avondeten samen te genieten in Valons, bij ... 't Is uiteindelijk weeral nacht voor we ons bedje zien. Dagboek aanvullen zal voor later zijn (januari 2003 Alpe d'Huez om precies te zijn), koffers pakken doen we morgen wel.

Ervaring: mijn GPS heeft iets met zandpaden en pistes, er blijven dus nog twee mogelijkheden een andere GPS-instelling of toch maar een ...

18 juni:

7.00 uur, belachelijk vroeg maakt de wekker ons wakker. Nog in bed wordt beslist om bij Eric na te vragen of we nog een nachtje kunnen blijven en de circuit cursus in Croix te annuleren (zie later fotos van 25 september). Opgelaten als kleine kinderen zijn we als blijkt dat we nog een dagje kunnen blijven.

Morgen is onze vakantie onherroepelijk gedaan, gelukkig geldt hetzelfde voor Dirk en Chris, dus vandaag geen grote uitstappen meer. Aan tafel verklapt Dirk dat hij een aangenaam plekje aan het water, in de Gorge de l'Ibie, weet. De jongetjes mogen nog even met hun brommertjes spelen, de dames weten wel beter, zij nemen de jeep. Je komt er overal mee en je neemt gemakkelijker zwemgerief en zonnepulletjes mee. De airco zorgt er verder

voor dat zij het waarschijnlijk nog koeler hebben dan wij ook! (*Marijke zal dit trouwens zo snel niet vergeten, 8 dagen later in België krijg ik de rekening, onder de vorm van een nieuwe Honda CR-V, al gepresenteerd*) Het moet al heel lang geleden zijn dat we ons nog zo geamuseerd hebben, gewoon lui liggend aan de waterkant, maar het plekje is inderdaad idyllisch. (Dirk bedankt voor de tip) Voor het eerst in meer dan een week tijd, zijn we nog eens op tijd terug op onze kamer en worden de koffers gepakt.

Ervaring: er is meer in een mensenleven dan motorrijden alleen...

19 juni:

nu kan het echt niet meer anders, we moeten en zullen naar huis terug! Nog één keer samen ontbijten, solidair samen de motoren optuigen, de laatste fotos en dan terug naar huis.

In de file in Lyon rijpt de planning voor volgend jaar al, misschien op een camping..., misschien airco..., met zekerheid Ardèche!

Jan.